

A Magyar Unitárius Egyház fegyelmi szabályzata

[A 2014. június 28-án elfogadott fegyelmi szabályzat a Főtanács 20/2014. (2014. VI. 28.) számú határozata alapján 2014. december 6-án lépett hatályba.]

I. fejezet: Általános rendelkezések

1. § Jelen fegyelmi szabályzat a Magyar Unitárius Egyház (a továbbiakban: Egyház) Alaptörvénye 43. és 45. §-eiben foglalt rendelkezésekre épül. Ezek alapján az Egyház választott fegyelmi bíróságain keresztül kényszerítő erővel bíró fegyelmezési jogkört gyakorol érdekeinek védelmére, valamint rendjének és fegyelmének biztosítására.

2. § A fegyelmi szabályzat hatálya az Egyház tisztségviselőire, tisztviselőire, alkalmazottjaira és minden egyes tagjára kiterjed, mivel az egyházi érdekek védelme, valamint az egyházi rend és fegyelem betartása az egyházi élet minden területén kötelező.

3. § Az egyházi fegyelmezés céljai:

(1) Biztosítsa az Egyház működési rendjének megvalósulását és érdekeinek védelmét az Alaptörvény, a Szervezeti és Működési Szabályzat, valamint más jogszabályok előírásai szerint.

(2) Biztosítsa az unitárius egyháztagok, tisztségviselők és tisztviselők egyházi és erkölcsi kötelességeinek teljesítését az egyházi jogszabályokban és rendeletekben meghatározott módon.

(3) Biztosítsa a tisztségük, illetve hivataluk betöltésére alkalmatlanná vált egyházi tisztségviselők és tisztviselők visszahívását lehetővé tevő bírósági ítéletet.

(4) Biztosítsa az elkövetett fegyelmi vétségek súlyosságához mérten a szabályszerű fegyelmi eljárás rendjén megállapított és a fegyelmi szabályzatban előírt büntetések kiszabását.

(5) Biztosítsa a fegyelmi vétségek elkövetésével vádolt személyek számára a pártatlan egyházi igazságszolgáltatáshoz való jogot.

4. § (1) Az egyházi fegyelmezés hatálya az olyan fegyelmi ügyekre terjed ki, amelyek a valláserkölcsi felelősség elmulasztásából, valamint az ebből következő hivatali és anyagi kötelezettségek nem megfelelő teljesítéséből származnak. Ezen ügyekben az egyháztagok, tisztségviselők és tisztviselők szándékos magatartása olyan mértékben sérti az egyházi érdekeket, vagy olyan mértékben megbontja az egyházi rendet, hogy azok védelme, illetve helyreállítása csak fegyelmezés útján lehetséges.

(2) Az egyházkormányzási és egyház-igazgatási ügyek nem a fegyelmi bíróságok hatáskörébe tartoznak, hanem az illetékes egyházi hatóságokra, kormányzó és ellenőrző szervekre.

5. § Az egyházi igazságszolgáltatási rendszer nyelve a magyar nyelv.

II. fejezet: A fegyelmi vétségek és a fegyelmi büntetések

A fegyelmi vétségek

6. § Fegyelmi vétséget képeznek a következők:

(1) Az Egyházi Alaptörvény, a Szervezeti és Működési Szabályzat, valamint más egyházi jogszabályok rendelkező előírásainak be nem tartása.

(2) Az egyházi hatóságok, kormányzó és ellenőrző szervek szabályszerű intézkedéseinek való ellenszegülés, vagy azok alkalmazásának akadályozása.

(3) Közerkölcsbe ütköző vagy az egyháznak erkölcsi kárt okozó cselekvés, mulasztás, illetve viselkedés (például paráznaság, iszákosság vagy más szenvedélybetegség).

(4) Szándékosan elkövetett hamis vagy félrevezető nyilatkozattétel.

- (5) Az egyháznak anyagi kárt okozó magatartás, az egyházi javak eltulajdonítása, jogtalan használata, szabálytalan vagy felelőtlen kezelése.
- (6) Az egyháztagok, tisztségviselők és tisztviselők ellen, egyházi ügyekkel összefüggésben elkövetett becsületsértés, illetve rágalmozás.
- (7) Egyházi választás keretében szándékosan elkövetett szabálytalanság.
- (8) Hivatali eskü megszegése.

A fegyelmi büntetések

7. § A fegyelmi vétség súlyosságához, illetve körülményeihez mérten a bíróságok az alábbi fegyelmi büntetéseket szabhatják ki:

- (1) Szóbeli intés vagy írásbeli figyelmeztetés.
- (2) Az egyházi javadalom csökkentése – egyházkerületi vonatkozásban: pénzbírság kiszabása – legfeljebb hat hónapra, 5% és 50% közötti mértékben.
- (3) A választói, illetve választhatósági jog felfüggesztése egy év és öt év közötti időtartamra.
- (4) A lelkési jogállású alkalmazottak áthelyezése.
- (5) Az egyházi munkaviszony felfüggesztése legfeljebb hároméves időtartamra, illetve megszüntetése.
- (6) Az egyházi tisztségviselés felfüggesztése legfeljebb hároméves időtartamra, illetve megszüntetése.
- (7) A lelkési jogállás felfüggesztése legfeljebb hároméves időtartamra, illetve megszüntetése.
- (8) Az egyháztagság felfüggesztése legfeljebb hároméves időtartamra, illetve megszüntetése.

8. § (1) A jogerőre emelkedett fegyelmi büntetések haladéktalanul végrehajtandók.

- (2) A végrehajtás az illetékes egyházi hatóságok, illetve kormányzó szervek hatáskörébe tartozik, amelyek a végrehajtásért fegyelmi felelősséggel tartoznak.
- (3) A lelkési jellegű alkalmazottak fegyelmi úton történő áthelyezése a püspök hatáskörébe tartozik. Az általa kiválasztott egyházközség az áthelyezendő lelkészt nem köteles elfogadni, még akkor sem, ha a lelkési állás betöltését előzetesen a püspökre bízta.
- (4) A 7. § (4-7)-ben előírt büntetések alkalmazása esetén a végrehajtást eszközöző egyházi hatóságnak vagy kormányzó szervnek rendelkeznie kell arról, hogy az elmarasztalt személy a jogerős ítélet közzétételétől számított harminc napon belül köteles-e átadni a szolgálati lakást és a hivatalból rábízott más ingatlanokat, ingóságokat, okiratokat, pénzeszközöket, képviseleti és ügyintézési jogosultságokat.
- (5) A fegyelmi büntetések mellett a bíróság kártérítési és más jellegű jóvátételi kötelezettségekről is rendelkezhet.

III. fejezet: A fegyelmi bíróságok szervezete, hatásköre és illetékessége

9. § A fegyelmi ügyekben való eljárásra a következő egyházi bíróságok illetékesek: Alapfokú (Egyházköri) Fegyelmi Bíróság, Középfokú (Főtanácsi) Fegyelmi Bíróság, Felsőfokú (Zsinati) Fegyelmi Bíróság.

10. § (1) A fegyelmi bíróságok legalább egy tagjának jogász végzettséggel kell rendelkeznie.

- (2) A fegyelmi bíróságok tagjai az őket megválasztó testület ülésén esküt tesznek.
- (3) A bíróságok csak teljes létszámban határozatképesek. A bírósági tagok akadályoztatás esetén póttaggal helyettesítendők.
- (4) A bírósági ülésen való részvétel akadályoztatását az elnöknek kell haladéktalanul bejelenteni, aki azonnal intézkedik a póttag meghívásáról.
- (5) A póttag akkor is behívandó, ha a bíróság összetétele a tárgyalások rendjén válik hiányossá; ilyenkor a tárgyalást a póttag megérkezéséig szüneteltetni kell.

11. § (1) A bíróságok tagjaik sorából választják meg az elnököt és a jegyzőt. Az elnök akadályoztatása esetén az elnöki teendőket egy másik bírósági tag látja el, alelnöki minőségben.

- (2) Az elnök intézkedik a tárgyalások előkészítéséről, az ülések vezetéséről és a határozatok közzétételéről.

(3) A jegyző megszerkeszti a tárgyalások jegyzőkönyveit, valamint a hozott határozatokat és azok indoklását.

12. § A fegyelmi bíróságok költségeit az illetékes egyházi hatóság fedezi, előleg címen. A bíróság az ügy körülményeinek ismeretében határoz arról, hogy kötelezi-e az elmarasztalt felet vagy az eljárás kezdeményezőjét a költségek megtérítésére. Ellenkező esetben a költségek az illetékes hatóságot terhelik.

Az Alapfokú (Egyházköri) Fegyelmi Bíróság

13. § (1) Az Alapfokú Fegyelmi Bíróság – mint első fokú bíróság – az egyházkörhöz tartozó egyháztagek, tisztségviselők és tisztviselők fegyelmi ügyében való eljárásra illetékes, az esperesek és a felügyelgondnokok kivételével, akiknek fegyelmi ügyei a Középfokú Fegyelmi Bíróság hatáskörébe tartoznak.

(2) Az alapfokon hozott bírósági határozatok megfellebbezhetőek.

14. § (1) Az Alapfokú Fegyelmi Bíróság három tagból, illetve három póttagból áll. Az egyházköri tisztségviselők és tisztviselők, valamint az egyházköri tanács tagjai nem lehetnek tagjai a bíróságnak.

(2) Az Alapfokú Fegyelmi Bíróság tagjait – egy lelkészt és két világi személyt –, valamint póttagjait – egy lelkészt és két világi személyt – az egyházköri közgyűlés választja, négy évre.

A Középfokú (Főtanácsi) Fegyelmi Bíróság

15. § (1) A Középfokú Fegyelmi Bíróság – mint első fokú bíróság – a főjegyző, a közügyigazgató, a püspöki helynök, az egyházkerületi főgondnok, az esperesek és a felügyelgondnokok, a Főhatósági Hivatal tisztviselői, valamint a teológiai tanárok fegyelmi ügyében illetékes. A püspök és a főgondnokok fegyelmi ügye a Felsőfokú Fegyelmi Bíróság hatáskörébe tartozik.

(2) A Középfokú Fegyelmi Bíróság másodfokon – mint fellebbviteli bíróság – az Alapfokú Fegyelmi Bíróság határozatai ellen benyújtott fellebbezések ügyében illetékes. A Középfokú Fegyelmi Bíróság másodfokon hozott határozatai jogerősek.

16. § (1) A Középfokú Fegyelmi Bíróság öt tagból, illetve öt póttagból áll. Az egyházi főtisztségviselők és a főhatósági szintű tisztviselők, valamint az Egyházi Képviselő Tanács tagjai nem lehetnek tagjai a bíróságnak.

(2) A Középfokú Fegyelmi Bíróság tagjait – két lelkészt és három világi személyt –, valamint póttagjait – két lelkészt és három világi személyt – a Főtanács választja, hat évre.

(3) Az egyházkerület közgyűlése két póttagot választ a Középfokú Fegyelmi Bíróságba. Egyházkerületi illetőségű személlyel szemben folytatott eljárásban a Középfokú Fegyelmi Bíróság tanácsának összetétele e két póttagból és a Középfokú Fegyelmi Bíróság által, rendes tagjai köréből, titkos szavazással kijelölt további három tagból áll.

A Felsőfokú (Zsinati) Fegyelmi Bíróság

17. § (1) A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság – mint első fokú bíróság – a püspök és a főgondnokok fegyelmi ügyében való eljárásra illetékes.

(2) A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság másodfokon – mint fellebbviteli bíróság – a Középfokú Fegyelmi Bíróság határozatai ellen benyújtott fellebbezések ügyében illetékes. A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság határozatai jogerősek, mind alapfokon, mind másodfokon.

18. § (1) A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság hét tagból, illetve hét póttagból áll. Az egyházi főtisztségviselők és a főhatósági szintű tisztviselők, valamint az Egyházi Képviselő Tanács tagjai nem lehetnek tagjai a bíróságnak.

(2) A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság tagjait – három lelkészt és négy világi személyt –, valamint póttagjait – három lelkészt és négy világi személyt – a Zsinat választja, hat évre.

IV. fejezet: Eljárásbeli alapfogalmak

A hatáskör és az illetékesség

19. § (1) Minden egyháztag, tisztségviselő vagy tisztviselő a fegyelmi vétség elkövetésekor hatályos egyházközségi tagsága vagy egyházi tisztsége, illetve hivatala szerinti bíróság hatáskörébe tartozik.

(2) Több személy ellen egy időben indított fegyelmi eljárás esetén a bírósági hatáskört és a területi illetékességet a magasabb egyházi tisztséget viselő vagy hivatalt betöltő személy tisztsége, illetve hivatala alapján kell megállapítani.

20. § (1) Az illetékes fegyelmi bíróság joghatósága alól senki nem vonhatja ki magát, a szabályzat által előírt kivételektől eltekintve.

(2) Az illetékességet, illetve a hatáskört illető nézetkülönbségek tárgyában az Egyházi Képviselő Tanács Elnöksége jogosult a döntésre.

(3) Ugyancsak az Egyházi Képviselő Tanács Elnöksége jogosult arra, hogy rendkívüli okokból, hatásköri ütközés esetén vagy az illetékes alapfokú bíróság kérésére az ügyet egy másik alapfokú bíróság hatáskörébe utalja.

Az érdekelttség és a kizárás

21. § A fegyelmi bíróságok tagjainak hivatalból tartózkodniuk kell egy fegyelmi ügy eljárásában való részvételtől, ha fennáll a következő esetek valamelyike:

(1) Személyesen érdekelt az ügyben.

(2) Valamelyik féllel ellenséges viszonyban vannak, vagy iránta elfogultak.

(3) Valamelyik félnek, képviselőjének vagy védőjének rokonai, negyedfokig.

(4) Az ügygel kapcsolatosan valamelyik féltől vagy más személytől megvesztegetési tárgyat, szolgáltatást vagy erre néző ígéretet fogadtak el.

(5) Az ügyben az ítélet meghozatala előtt véleményt nyilvánítottak, vagy szolgálati titkot szegtek.

(6) Az ügyben tanúként vagy szakértőként szerepelnek.

22. § (1) A 21. §-ben felsorolt esetek kizárási okot képeznek, amelyeket az ügy érdemi tárgyalásáig bármelyik fél felhozhat, vagy amelyeket a bíróság hivatalból is megállapíthat. Az erre vonatkozó kifogást írott formában kell benyújtani a bíróságnak, legkésőbb a tárgyalás kezdetéig. A bíróság a kifogást a tárgyalás megkezdése előtt mérlegeli, és annak tárgyában határozatot hoz.

(2) A kifogás elfogadása esetén a kizárt személy nem vehet részt a tárgyalásban, hanem póttaggal helyettesítendő. A póttag megjelenéséig a tárgyalást fel kell függeszteni.

(3) A kizárás tárgyában hozott határozatot csak az ügy érdemi részével együtt lehet megfellebbezni.

A képviselet és a nyilvánosság

23. § (1) A felek a bíróság előtt kötelesek személyesen megjelenni.

(2) Indokolt esetben a feleket a tárgyaláson meghatalmazott személy képviselheti, illetve jogsegélyt nyújtó személy kísérheti. A meghatalmazott képviselő, illetve kísérő csak nagykorú unitárius egyháztag lehet. Egyházkerületi illetőségű fél képviselője, illetve kísérője nem unitárius, nagykorú személy is lehet.

(3) A meghatalmazást írott formában kell eljuttatni a bírósághoz, amely dönt annak elfogadásáról vagy elutasításáról. A meghatalmazásnak tartalmaznia kell a meghatalmazó nevét, lakóhelyét, az ügy megjelölését, valamint a képviselő aláírását a meghatalmazás elfogadásának tanúsítására. Amennyiben a meghatalmazás nem felel meg a 23. §-ben meghatározott követelményeknek, úgy a bíróság elutasítás

terhe mellett hiánypótlással felszólítja a meghatalmazót a jogszabálynak megfelelő meghatalmazás csatolására.

24. § (1) A fegyelmi tárgyalások általában zártak, de a bíróság indokolt esetben nyilvános tárgyalást rendelhet el.

(2) A bíróság határozatait zárt ülésen hozza, amelyen csak a bírósági tagok vehetnek részt.

(3) A zárt ülés résztvevői az ott elhangzottakat kötelesek szolgálati titokként kezelni.

25. § (1) A fegyelmi eljárás iratai a felek kivételével mindenki más számára titkosak. Az iratok tartalma szolgálati titoknak minősül.

(2) Az eljárás ideje alatt – az iktatástól a határozat hozataláig, illetve végrehajtásáig – a felek a peranyagot a fegyelmi bíróság jóváhagyásával a helyszínen tanulmányozhatják, de azokat nem vihetik el, és azokról nem készíthetnek másolatot.

(3) Az eljárás ideje alatt a peranyagot az illetékes egyházi hatóság székhelyén őrzik, zárt körülmények között.

26. § (1) Az eljárás befejezése után az alapfokú fegyelmi bíróságon elintézt ügy iratait az egyházköri irattárba, a középfokú és felsőfokú fegyelmi bíróság iratait a főhatósági irattárba kell elhelyezni, a jogerős bírósági határozat közlését követő tizennégy napon belül.

(2) A fegyelmi ügyek irattárba helyezett iratai csak más fegyelmi eljárásban használható bizonyítékként adhatók ki másolatban, az illetékes fegyelmi bíróság elnökének írott jóváhagyásával.

Az elévülés

27. § A fegyelmi eljárást a fegyelmi vétség elkövetésétől vagy ismertté válásától számított három éven belül lehet beindítani. E határidő lejárta után a fegyelmi vétségek elévültnek minősülnek.

V. fejezet: A fegyelmi bíróság megkeresése. A fegyelmi eljárás beindítása

28. § (1) A fegyelmi eljárás írásbeli panasz alapján vagy hivatalból indítható be.

(2) Az írásbeli panasz benyújtására minden érdekelt egyháztagnak, tisztségviselőnek vagy tisztviselőnek joga van. Az írásbeli panaszt ahhoz az egyházi bírósághoz kell benyújtani, amelyik a fegyelmi eljárás alá kerülő személy ügyében illetékes a fegyelmi eljárásra.

(3) Az Alapfokú Fegyelmi Bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben a fegyelmi eljárás beindítását hivatalból kérhetik az egyházközségi és egyházköri hatóságok, kormányzó és ellenőrző szervek, az Egyházi Képviselő Tanács vagy annak Elnöksége, illetve a Főhatósági Vizsgálószerk.

(4) A Középfokú Fegyelmi Bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben a fegyelmi eljárás beindítását hivatalból kérhetik az egyházköri hatóságok, kormányzó és ellenőrző szervek, továbbá a főhatóságok, illetve a főhatósági szintű kormányzó és ellenőrző szervek.

(5) A Felsőfokú Fegyelmi Bíróság hatáskörébe tartozó ügyekben a fegyelmi eljárás beindítását hivatalból csak a főhatóságok kérhetik.

29. § (1) Az illetékes egyházi bíróság elnöke a megkeresés kézhez vételétől számított tizennégy napon belüli időpontra köteles összehívni a bíróságot. A meghívás írásban történik, és tartalmazza a kérés szövegét is.

(2) A bíróság megvizsgálja a fegyelmi eljárás beindítására vonatkozó kérést, és határozatot hoz arról, hogy az ügy fegyelmi eljárást igényel-e, vagy sem.

(3) Ha az ügy nem igényel fegyelmi eljárást, a bíróság erre vonatkozó határozatát – a meghozataltól számított két napon belül – írásban közli az eljárás beindítását kérő személlyel, hatósággal, kormányzó vagy ellenőrző szervvel.

30. § (1) Az egyházi bíróságok fegyelmi eljárás beindítását kimondó határozata végleges, ellene jogorvoslatnak nincs helye.

(2) A fegyelmi eljárás beindítását visszautasító határozat ellen a felettes egyházi bírósághoz lehet fellebbezni. Kivételt képez a Felsőfokú Fegyelmi Bíróság határozata, amely véglegesnek minősül.

VI. fejezet: A fegyelmi eljárás menete

31. § (1) Az egyházi bíróság a fegyelmi eljárás beindítását kimondó határozatban kitűzi a fegyelmi tárgyalás időpontját, kibocsájtja az idézést, továbbá rendelkezik a tárgyalás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges feltételekről.

(2) A tárgyalás kitűzött időpontja nem haladhatja meg a fegyelmi eljárás beindítását elrendelő határozathozataltól számított tizennégy napot.

Az idézés

32. § (1) Az idézést a bíróság elvi határozata nyomán az elnök írja alá.

(2) Az idézést a felekhez az átvétel vagy az átadási kísérlet igazolásának biztosításával kell eljuttatni: tértivevényes postai küldeményként vagy személyesen. Az idézésnek tartalmaznia kell a felek pontos kilétét és minőségét, a vád leírását, valamint a tárgyalás helyszínét és időpontját.

(3) Az idézés mellékletként el kell küldeni a fegyelmi eljárás beindítását kérő megkeresést, valamint minden olyan érdemleges tartalmú iratot, amely az ügyben a bíróság rendelkezésére áll.

A tárgyalás

33. § (1) A tárgyalást csak az idézési feltételek pontos betartásával lehet megtartani.

(2) Az idézési feltételek teljesülése esetén a tárgyalást a felek távolmaradása esetén is meg lehet tartani.

(3) Az idézési feltételek be nem tartása esetén a bíróságnak új tárgyalási időpontot kell kitűznie, és az idézést meg kell ismételnie.

34. § (1) A tárgyalás általában zárt ülésen történik, ahol csak a bíróság tagjai, valamint a felek vehetnek részt. A tárgyaláson az érintett egyházi hatóságokat, kormányzó és ellenőrző szerveket valamelyik tisztségviselőjük vagy tisztviselőjük képviseli, akit a tárgyaláson tanácsadói minőségben az illetékes egyházi testület által felkért szakértők segíthetnek.

(2) Amennyiben az eljárás alá vont személyek a tárgyaláson való részvételben akadályoztatva vannak, maguk helyett képviselőt küldhetnek az Egyház tagjai közül, írott megbízással.

(3) A felek álláspontjuk igazolására tanúkat vagy szakértőket hívhatnak meg a tárgyalásra, akiknek részvételét a tárgyalás érdemi részében a bíróság engedélyezheti.

35. § (1) A tárgyalást a fegyelmi bíróság elnöke vezeti, aki a tárgyalási rend biztosítása érdekében fegyelmezési jogot gyakorolhat.

(2) A tárgyalás jegyzőkönyvét a bíróság jegyzője vezeti.

(3) A jegyzőkönyvben maradéktalanul rögzíteni kell a következőket: a tárgyalás ideje és helye, a bíróság összetétele, a felek kiléte és mivolta, más jelenlevők neve és részvételi minősége, az idézési eljárás szabályszerűsége, a fegyelmi eljárás beindításának kérvényezése, a fegyelmi tárgyalás lefolyásának ismertetése, a bírósági határozat pontos szövege és indoklása.

(4) A jegyzőkönyvet és a határozatokat a bíróság minden tagjának alá kell írnia.

36. § (1) A tárgyalást az elnök nyitja meg, aki ismerteti a fegyelmi eljárás beindítását célzó megkeresést, valamint a bíróság határozatát, és annak indoklását a fegyelmi eljárás elrendeléséről.

- (2) Ezután az elnök szót ad a feleknek, hogy a bizonyítási eljárás rendjén álláspontjukat előterjesszék. Először a fegyelmi eljárást kezdeményező fél vagy annak képviselője ismerteti az eljárás tárgyának körülményeit. Előterjesztését a szabályszerűen kiválasztott büntetés megnevezésével zárja.
- (3) Másodszor a fegyelmi eljárás alá vont személy ismerteti véleményét az eljárás tárgyának körülményeiről.
- (4) Harmadszor a felek által megnevezett és behívott tanúk vagy szakértők meghallgatása következik, aminek engedélyezéséről a bíróság a felek előterjesztése alapján határoz.

37. § (1) A bizonyítási eljárás végén az elnök elrendeli az érdemi tárgyalás megkezdését, és szót ad a felek képviselőinek.

(2) A felek a tárgyalás rendjén egymásnak, illetve a tanúknak és a szakértőknek kérdéseket tehetnek fel, valamint válaszolhatnak az elhangzott állításokra.

38. § (1) Az érdemi tárgyalás végén az elnök kérésére a felek összegzik meglátásaikat, és kijelentik, hogy az ügy érdemi részéről nincs elő nem terjesztett bizonyítékuk, további ismeretük, valamint be nem jelentett követelésük.

(2) Az elnök ezután a tárgyalást felfüggeszti, és elrendeli a bíróság visszavonulását a zárt ülésrész keretében történő határozathozatalra.

39. § (1) A bíróság indokolt esetben úgy is határozhat, hogy az ügyben nem rendelkezik a határozat meghozatalához elégséges ismerettel, ezért a tárgyalást meghatározott időre – legfeljebb tizennégy napra – felfüggeszti.

(2) Ilyen esetben a bíróság a felektől, a tanúktól vagy a szakértőktől további adatokat kérhet a hiányos kérdésekről, szóbeli vagy írásbeli tájékoztatás formájában.

VII. fejezet: A fegyelmi bíróság határozata

40. § (1) A fegyelmi bíróság határozatát csak a bírósági tagok részvételével tartott ülésrész keretében hozza, tagjai egyszerű többsége által támogatott szavazattal.

(2) Ha a bíróság valamely tagja a többség által nem támogatott különvéleményt fogalmaz meg, azt megjegyzésként jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(3) A határozatot a jegyző szerkeszti meg, és a bíróság minden tagja aláírja.

41. § (1) A bíróság a határozat rendelkező részében a jelen szabályzat 7. §-ben foglalt büntetéseket alkalmazhatja.

(2) Amennyiben a vád alaptalannak bizonyult, a bíróság az eljárás alá vont személyt vétkesnek minősíti, és felmenti a fegyelmi vétség vádjától.

42. § (1) A határozat meghozatalát követően a bíróság elnöke a határozat szövegét a felek jelenlétében szóban nyilvánosságra hozza.

(2) Indokolt esetben a bíróság elrendelheti a határozat meghozatalának elhalasztását későbbi időpontra, amely nem haladhatja meg a tárgyalást követő hetedik napot.

43. § (1) A kihirdetett határozatot a bíróság az ülést követő hét napon belül írásban is közli a felekkel.

(2) A határozat közlésének eleget kell tennie az idézésnél meghatározott formai követelményeknek.

(3) A határozat a tárgyalásról felvett jegyzőkönyv részét képezi.

Felfüggesztés az egyházi tisztségből, illetve az egyházi hivatalból

44. § (1) Az első fokon eljáró bíróság a fegyelmi eljárás beindítását eldöntő határozattal egy időben belátása szerint rendelkezhet az eljárás alá vont személy felfüggesztéséről viselt egyházi tisztségből vagy hivatalából, a fegyelmi eljárás időtartamára.

- (2) A felfüggesztést a bíróság határozata alapján a püspök – az egyházkerület illetékességi területén a püspöki helynök – hajtja végre, főtisztviselők, illetve munkaadói jogkörénél fogva. A felfüggesztés megszüntetését a bíróság jogerős határozata alapján szintén a püspök – az egyházkerület illetékességi területén a püspöki helynök – rendeli el.
- (3) A felfüggesztés megszüntetéséről vagy hatályban tartásáról a bíróság a fegyelmi határozat meghozatalával egy időben dönt.
- (4) A felfüggesztés tárgyában hozott bírósági határozat csak a fegyelmi eljárás rendjén hozott érdemi ítélettel együtt fellebbezhető meg.

45. § (1) Az első fokon eljáró bíróság határozata által elrendelt felfüggesztés hatálya a másodfokon eljáró bíróság jogerős határozatáig tart. A fellebbviteli bíróságnak a fellebbezéssel egyidejűleg a felfüggesztés tárgyában is határoznia kell.

(2) A másodfokon hozott határozat a felfüggesztés tárgyában is véglegesnek minősül.

46. § (1) A felfüggesztés időtartama alatt a felfüggesztett személy a tisztségével vagy hivatalával járó jogokat nem gyakorolhatja, és számára javadalmazás vagy más egyházi juttatás nem folyósítható.

(2) Felmentő határozat esetén a felfüggesztett személyt azonnali hatállyal vissza kell helyezni jogaiba, és számára a visszatartott javadalmat vagy más esedékes juttatást tizennégy napon belül ki kell egyenlíteni.

VIII. fejezet: Jogorvoslati lehetőségek: a fellebbezés és a perújítás

A fellebbezés

47. § (1) A fegyelmi bíróságok első fokon hozott határozatai ellen a felek, valamint az egyházi hatóságok fellebbezéssel élhetnek.

(2) A fellebbezésnek a határozat végrehajtására nézve felfüggesztő hatálya van.

(3) A fellebbezést az első fokon eljáró bírósághoz kell benyújtani, annak határozata kézhez vételétől számított hét napon belül.

(4) Az első fokú bíróság eljárása során hozott végzések csak az érdemi határozattal együtt fellebbezhetőek meg.

(5) A fellebbezéshez az első fokon eljáró bíróság mellékeli a fegyelmi ügy teljes iratcsomójának másolatát, és haladéktalanul továbbküldi a felettes egyházi fegyelmi bírósághoz.

(6) A fellebbezési eljárás során az idézés feltételeire, valamint a tárgyalás lefolyására a 32., valamint 35-38. §-ek előírásai alkalmazandók.

48. § (1) A határidő lejártá után benyújtott fellebbezés érvénytelennek minősül.

(2) Az érvénytelenség vélelmét a fellebbezési bíróság a felek jelenlétében vitatja meg.

(3) Amennyiben a fellebbezési bíróság megállapítja az érvénytelenséget, a fegyelmi ügy érdemi részének újratárgyalására nincs jogosultsága.

49. § (1) A fellebbezési bíróság az első fokon hozott határozat törvényességét, valamint megállapításainak helyességét vizsgálja felül.

(2) A fellebbezési bíróság saját hatáskörében hozott döntéssel a fellebbezést elutasítja, és a megfellebbezett határozatot érvényben tartja, amennyiben:

a) a fellebbezés elkésett vagy szabálytalan, vagy

b) a megtámadott határozat törvényes, és érdemben helyes.

(3) A fellebbezési bíróság saját hatáskörében hozott döntéssel a fellebbezésnek helyet ad, a megfellebbezett határozatot hatályon kívül helyezi, megállapítva annak érvénytelen vagy érdemben helytelen voltát, és ezek alapján:

a) az eljárás alá vont személyt felmenti, vagy

b) elrendeli az ügy újratárgyalását, saját hatáskörében, mert további bizonyítékok megvizsgálását tartja szükségesnek.

(4) A fellebbezési bíróság saját hatáskörében hozott döntéssel elrendeli az ügy újratárgyalását az első fokú fegyelmi bíróságnál, mert ott az ügyet a fellebbező fél szabályos megidézése nélkül, vagy a szabályosan megidézett, de megjelenni képtelen – és ezt a körülményt közölni szintén képtelen – fél távollétében tárgyalták.

50. § (1) Ha a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése a hatáskör vagy illetékesség megsértése miatt történt, a fellebbezési bíróság az ügyet újratárgyalásra küldi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező első fokú fegyelmi bírósághoz.

(2) A fellebbezés elutasítása esetén az első fokú határozat jogerőre emelkedik, és végrehajtható.

(3) A fellebbezési bíróság határozata a kihirdetés napján véglegesnek minősül.

(4) A bíróság határozatát írásban is közli a felekkel, valamint az érdekelt egyházi hatóságokkal, tudomásul vétel és végrehajtás végett. A közlés feltételeire a 43. §-ben foglaltak alkalmazandóak.

A perújítás

51. § A végleges és jogerőre emelkedett határozatok ellen perújítás útján rendkívüli jogorvoslatnak van helye a következő esetekben:

(1) A perújítást kérő személy olyan bizonyítékok birtokába jutott, amelyeket korábban nem ismert, és amelyek az ügy érdemi részét döntően befolyásolhatják.

(2) A meghallgatott tanúkról vagy szakértőkről utólag jogerős bírói határozattal megállapították, hogy abban az ügyben, amelyre a perújítási kérés vonatkozik, hamisan nyilatkoztak.

(3) A perújítási kéréssel megtámadott határozat alapjául szolgált bizonyítékot jogerős bírósági ítélettel hamisnak nyilvánították.

52. § (1) A perújítást a felek bármelyike kérheti, és hivatalból kérhetik az egyházi főhatóságok is.

(2) A perújítási kérést harminc napon belül kell benyújtani ahhoz a fegyelmi bírósághoz, amelynek határozata ellen irányul. A harminc napos határidő kezdete az a nap, amikor a kérelmező az új bizonyítékok létezéséről, a tanúvallomás hamisságáról, a bizonyíték hamisságáról vagy a hamisságot megállapító bírósági ítéletről tudomást szerzett.

53. § (1) A bíróság a perújítási kérés kézhez vételét követő hét napon belüli időpontra tárgyalást tűz ki, amelyre a feleket a 32. §-ben foglaltak szerint megidézi. Az ügy tárgyalása az első fokú bírósági eljárás szabályai szerint történik.

(2) Ha a bíróság a perújítási kérést érdemben megalapozottnak találja, a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és saját hatáskörében új határozatot hoz.

(3) Ha a bíróság a kérést nem találja megalapozottnak, azt elutasítja.

(4) Ha a kérelmező a perújítási határidőt túllépte, kérését a bíróság az érdemi rész megtárgyalása nélkül elutasítja.

(5) A perújítás eljárásban hozott határozat ellen ugyanolyan jogorvoslással lehet élni, mint a megtámadott határozat ellen.

IX. fejezet: Záró rendelkezések

54. § Jelen szabályzat a Főtanács általi elfogadásával és az egyházi fegyelmi bíróságok tagjainak teljes körű megválasztásával lép hatályba.

55. § *A Magyar Unitárius Egyház fegyelmi szabályzatának hatályba lépésével Az Unitárius Egyház fegyelmi szabályzata és Az Unitárius Egyház közigazgatási bírósági szabályzata* című korábbi jogszabályok, valamint a jelen szabályzat tartalmával ellentétes egyházi rendelkezések hatályukat veszítik.